

MORALE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; a pochylone.

sg I morâl(e)m (2). ◇ (lat.) pl N moralia (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przepisy obyczajowe ze Starego Testamentu, obowiązujące także w Nowym (z łac. moralis 'moralny, etyczny') [moralis – co ku dobrym obyczajom należy Mącz 233c; – do obyczajów abo cnotliwego żywota należący Cn] (3) : WujJud 78; wyznawamy być zakon dobry y święty/ który Pan Bog pálcem fwoim/ nie tylko w fercách ludzkich nápiśał/ á zowiemy gi zakonem przyrodzonym / ále też y ná Tablicách dwu kámiennych nápiśány przez Moizefzá ludowi fwemu podał/ á ten dla lepszego wyrozumienia zowiemy (Moralem) to iest/ wżyfťki w obec narody ludzkie w ípráwách y obyczáiách ich obowięzuiący. WujJudConf 74; Trzećie fą vřtáwy w zakonie ftárym y v Prorokow/ do obyczáiow y cnoty fłużące/ ktore Moralia zowiem. tych Chryřtus nie zepřował/ ále ie dořkonáľze vczynił/ y wżyfťki peľnić rořkazał. SkarKaz 311a.

JB